

İyi Vatandaş Yetiştirmede Medresetüzzehra Modeli

Bayram Keskin

(Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi)

Özet

Yazdığı eserler ve yetiştirdiği talebelerle önemli bir eğitim anlayışına sahip olan Bediüzzaman'ın en büyük eğitim hedeflerinden birisi de Medresetüzzehra adlı üniversitedir. Medresetüzzehra, dikkat çeken eğitim anlayışı ve planıyla önem arz etmektedir. Din ve fen ilimlerini bir araya okutmayı hedefleyen bu üniversite, medrese ve mekteplilerin uzlaşmasına yol açacaktır. Van, Diyarbakır ve Bitlis'te kurulması planlanan bu üniversite, hem Doğu'nun hem de İslam dünyasının maddî ve manevî olarak kalkınmasını hedeflemektedir. Medresetüzzehra, o bölgele-
rin eğitim düzeyine katkı yapacak ve içeriği yönüyle orada oluşabilecek kargaşa, ırkçılık ve terör gibi olayların da önüne geçecektir. Bu çalışmada Medresetüzzehra'nın iyi bir vatandaş yetiştirme modeli olarak hangi özelliklere sahip olduğu ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Bediüzzaman, Medresetüzzehra, vatandaş, eğitim, fen ve dini ilimler, dil

Bediüzzaman Said
Nursi'nin eğitim
noktasında bir
çığır açacak olan
Medresetüzzehra
projesinin
faydaları,
kazanımları ve
"iyi bir vatandaş
yetiştirmedeki
rolü"dür.

Giriş

Bir ülkenin ve devletin belki de en önemli varlığı olarak görülebilecek olan çocuklar ve gençler, o ülkenin geleceğini temin ve inşa eder. Bu bilince sahip her devlet, kendi öz değerleri sayılan bu gençleri en iyi şekilde yetiştirmek, muhafaza etmek ve geleceğe hazırlamakla yükümlüdür.

Kendi ülkesine faydalı olan, üreten, kendini geliştiren, toplumun içine mezcolmuş bireylere her daim ihtiyaç vardır. Devletin en büyük hedefi de çocukları ve gençleri bu doğrultuda yetiştirmektir. Ülkeler gerek eğitim sistemiyle, gerek sosyal ve kültürel imkânlarıyla, gerek dinî ve millî varlıklarıyla çocuk ve gençleri ileriye yönelik yetiştirmeyi amaçlamaktırlar. Toplumla iç içe olan, değerlerine sahip çıkan, vazife ve sorumluluklarını bilen "vatandaş" yetiştirmek her ülkenin olduğu gibi ülkemizin de hedefi ve amacıdır. Bu amaca ulaşabilmenin en temel yolu eğitimden geçmektedir. Eğitim yoluyla genç nesiller hedef doğrultusunda yetiştirilir. İyi bir vatandaş yetiştirmenin de yolu eğitimden geçmektedir. Eğitim öyle bir şekilde olmalıdır ki; bireyi maddî manevî, ruhsal bedensel, zihnî, aklî ve kalbî... her yönden tam doyurabilmeli, ikna edebilmeli ve geliştirebilmelidir.

Şu anki var olan ve devamlı değişime uğrayan eğitim sisteminin bu noktada ne kadar başarılı olduğu tartışılır. Bu konu bahsimizin dışındadır. Ele almak istediğimiz mevzu; bir asra yaklaşan ömrü ile vatana, millete ve dine hizmet etmiş olan Bediüzzaman Said Nursi'nin eğitim noktasında bir çığır açacak olan Medresetüzzehra projesinin faydaları, kazanımları ve "iyi bir vatandaş yetiştirmedeki rolü"dür.

Bediüzzaman Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş sürecinde, farklı devirlerin içerisinde yaşamış bir şahsiyettir. Yaşadığı ve şahit olduğu bu devirlerin farklı durum ve şartlarını analiz etmiş bir kişiliktir. Buna bağlı olarak hayata bakış açısı, eğitim yöntemi gibi konularda da kendine özgü bir sisteme sahip birisidir ve bu sistemlerin uygulama sahasında da kullanılabilirliğini ve geçerliliğini ispat etmiştir.

Gerek şahsen ve gerek de yazdığı eserlerle yüz binlerce talebe yetiştiren Bediüzzaman, eğitim alanında bir çığır açmıştır. Tarzı ve tavrıyla topluma her daim asayiş, huzur ve güvence veren talebeler yetiştirmiştir. Topluma faydalı bireyler haline getirdiği talebeleri onun sayesinde "iyi bir vatandaş" yetiştirmede model teşkil etmiştir.

Böyle başarılı bir tarzda eğitim anlayışına sahip Bediüzzaman'ın eğitim alanındaki en büyük hedefi olan Medresetüzzehra henüz hayata geçememiş ve her zaman hem Said Nursi'nin ve hem de sonrasında talebelerinin en büyük hedeflerinden biri olmuştur.

Sultan Reşad'ın desteğiyle hayata geçirilmeye çalışılmış, Van'da temelleri atılmış, fakat 1. Dünya Savaşının patlak vermesiyle yarım kalmıştır. Sonrasında Mustafa Kemal'in de içinde bulunduğu Millet Meclisi konuyu gündeme almış, 200 mebustan 163'ünün imzasıyla 150 bin liranın verilmesi kabul edilmiştir. Ama bu da hayata geçirilememiştir.

Bediüzzaman, hayatının her aşamasında Medresetüzzehra adlı bir üni-

versitesinin kurulması için çabalamıştır. Gerek kendi gayretleriyle, gerek talebelerinin gayretleriyle bunun kurulması için çalışmıştır. Her zaman devlet yetkililerine ve siyasilere konuyu hatırlatarak, onları teşvik ederek konuyu gündemde tutmuş, üniversitenin kurulması için gayret sarf etmiştir.

Bediüzzaman hayatı boyunca bu kadar ehemmiyet verdiği ve üzerinde durduğu Medresetüzzehra'nın farklı açılardan ne gibi faydalar sağlayacağını kendisi birçok defa zikretmiştir. Bunun bir boyutu da eğitim yönüyle iyi bireyler, vatandaşlar yetiştirmektir. Bu bağlamda farklı başlıklar altında Medresetüzzehra'yı eğitim ve vatandaş açısından incelemeye çalışacağız.

Eğitim Yönüyle Medresetüzzehra

Medresetüzzehra'nın eğitim yöntemine baktığımız zaman çok yönlü ve kapsayıcı bir eğitimin amaçlandığını görürüz. Bireyi her yönüyle yetiştirmeyi ve geliştirmeyi hedefleyen eğitim sistemi mevcuttur. Bunların en başında eğitim müfredatı olarak Bediüzzaman'ın ifade ettiği din ilimleri ile fen ilimlerinin birlikte okutulması gelmektedir. Münazarat adlı eserinde bu üniversitenin şartlarını izah ederken “fünun-i cedideyi, ulum-i medaris ile mezc ve derç”¹ etmek gerektiğini ifade etmiştir.

Özellikle Osmanlı'nın sonundaki eğitim düzeninde mektep ve medrese olarak iki koldan yürütülen eğitim, bir noktada uzlaşma sağlayamamıştır. Medreselerde taassup² ve içe dönük eğitimin olduğu görülmektedir. Sadece dinî ilimler eğitiminin verildiği medreselerde, mekteplilere karşı bir önyargı mevcuttu. Yine mekteplerde ise sadece fenni ilimlerin verildiği görülmekteydi. Bunlarda ise medreselilere karşı bir önyargı mevcuttu. Bediüzzaman bu ikisinin, fen ve din ilimlerinin birlikte okutulmasını, mektep ve medreselilerin arasındaki duvarların yıkılmasını hedeflemiştir. Çünkü medreseliler bu şartlarda devam ettiği sürece taassup içine düşmüşler, mekteplileri de dinden uzaklaşmış, yoldan çıkmış³ olarak görmekteydiler. Yine mektepliler de medreselileri cahil olarak görmek, kaba softalık ve cehaletle suçlamaktaydılar.⁴ Ancak Bediüzzaman, bu ikisinin ayrı olmayacağını, ikisinin birlikte olması ve bu çatışmanın ortadan kaldırılması gerektiğini savunmuş, “Vicdanın ziyası, ulûm-i dîniyedir. Aklın nuru, fûnun-i medeniyedir. İkişinin imtizacıyla hakikat tecellî eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder.”⁵ diyerek meseleyi ifade etmiştir.

Fen ilimlerinin okutulmasının gerekliliğini kimse inkâr edemez. Fakat tek başına verildiği zaman “hile ve şüphe” ortaya çıkar.⁶ Ayrıca İslam beldeleleri olan Anadolu'da, özellikle dinî duyguların yoğun olduğu Güneydoğu gibi yerlerde sadece fen ilimlerinin okutulması ayrılıkçı fikirlerin oluşmasına yol açabilecektir. Böyle bir eğitimle yetişen bireylerin maneviyattan ve

Bediüzzaman hayatı boyunca bu kadar ehemmiyet verdiği ve üzerinde durduğu Medresetüzzehra'nın farklı açılardan ne gibi faydalar sağlayacağını kendisi birçok defa zikretmiştir.

1. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, 2012 İstanbul, s.290

2. A.g.e. s.291

3. A.g.e. s.295

4. A.g.e., s.295.

5. A.g.e., s.291.

6. A.g.e., s.291.

*Dinî ilimlerin
insanı iman,
vicdan, ahlak
ve değerler
noktasında kemale
erdirdiği bir
gerçektir. İslam
toplumunun
vazgeçilmezi
olan dinî ilimler,
bireyi ve toplumu
birçok yönüyle
donanımlı hale
getirmektedir.*

değerlerden uzak olması muhtemeldir. Bu tarz bir eğitim onların vatan ve millet aleyhine hareket edebilmelerinin önünü açmış olacaktır.

Bediüzzaman Mecliste Medresetüzzehra konusunu ve din ilimlerinin de olması gerektiği konusunu açınca “şimdi Garplılara benzemek lâzım” diye bazı itirazlar yükselmiştir. Bediüzzaman cevaben “O vilâyat-ı şarkiye âlem-i İslâm’ın bir nevi merkezi hükmünde, funun-i cedide yanında ulûm-i diniye de lâzım ve elzemdir. Çünkü, ekser enbiya Şark’ta ve ekser hükema Garp’ta gelmesi gösteriyor ki, Şark’ın terakkiyatı din ile kaimdir” demiştir.⁷ Yine farklı bir yerde de Asya’yı terakki ettirecek temel motivasyon unsurunun din olduğunu beyan etmiştir.⁸

Dinî ilimlerin insanı iman, vicdan, ahlak ve değerler noktasında kemale erdirdiği bir gerçektir. İslam toplumunun vazgeçilmezi olan dinî ilimler, bireyi ve toplumu birçok yönüyle donanımlı hale getirmektedir. Ama din ilimleri yalnız başına olduğu zaman bir eksikliklerdir. Özellikle günümüz dünyasında, ilim ve bilimin önem kazandığı asrımızda fen ilimlerinin de Allah’ın isimlerinin bir yansıması olarak din ilimleriyle birlikte okutulmasının gerekliliği aşikârdır. Toplumların ve milletlerin ilerlemesinin, gelişmesinin ve güç elde etmesinin kaynağı ilim ve bilimdir. Said Nursi’nin “bizim düşmanımız” diye ifade ettiği üç maddenin ilki cehalettir. Bediüzzaman cehalete karşı da marifet silahıyla cihad edeceğiz, demektedir.⁹

Bu bağlamda medreselerin sadece dinî ilimler, mekteplilerin de sadece fen ilimlerini okutma taassubunda olmaları bireyleri de ikilemde bırakacaktır. Hangisine yöneleceği konusunda seçim yapmak zorunda kalan birey, birine yönelme durumunda kalacak, böyle olunca da diğerinden mahrum kalacaktır. Böyle bir ikilem ve kargaşada olan birey, kendini tam manasıyla yetiştiremeyeceği gibi, bir tarafın eksikliği ile de gereken verimliliğe kavuşamayacaktır. Bireyleri çok yönlü yetiştirmek noktasında Bediüzzaman’ın Medresetüzzehra üniversitesi ile getirdiği yeni yaklaşım son derece önemlidir. Bu yaklaşımla modern çağın ciddi bir sorunu ortadan kalkmaktadır. Bediüzzaman eğitim noktasında da farkını göstermiş, farklı ilim alanlarını ortak noktada birleştirecek bir sistem geliştirmiştir. Mektep, medrese ve tekkelerin uzlaşmasının fayda sağlayacağını ifade eden Bediüzzaman, bu eğitim kurumu için “ukul yanında en âlâ bir mektep olduğu gibi, kulüb yanında en ekmel bir medrese, vicdanlar nazarında en mukaddes bir zaviyeyi temsil edecektir”¹⁰ demektedir.

Bilimi hiç bir zaman dinden uzak tutmayan Bediüzzaman, Kastamonu’da yanına gelen ve muallimlerin Allah’tan bahsetmediğini söyleyip kendilerine Allah’ı tanıtmalarını istediklerini ifade eden talebelere müthiş bir cevap vermiştir. “Sizin okuduğunuz fenlerden her bir fen, kendi lisan-ı mahsusuyla, mütemadiyen Allah’tan bahsedip, Halık’ı tanıtıyor, muallimleri değil, onları dinleyiniz.”¹¹ Bediüzzaman böylece fen ilimlerinden Allah’a ulaşabil-

7. Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.776.

8. A.g.e. ,s.844.

9. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.122.

10. A.g.e. ,s.293

11. Bediüzzaman Said Nursi, Asa-yı Musa, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.40.

menin yolunu göstermiş ve din ile fenni ortak bir bakış açısında toplamıştır. Böyle bir bakış açısına sahip olarak yetişen bireyler dinden, ilimden, bilimden kopmadan kendini geliştirmiş ve ülkenin, toplumun ve vatanın lehinde, faydalı vatandaşlar olarak yetişmiş olur.

Diğer bir nokta da, bireylerin dini noktada zayıf olduğunda her türlü yanlışla girebileceği ihtimalidir. Gençleri hayat-ı içtimaiyenin medarı olarak gören Bediüzzaman, “şiddet-i galeyanda olan hissiyatlarını ve ifratkar bulunan nefis ve hevalarını tecavüzattan ve zulümlerden ve tahribattan durduran ve hayat-ı içtimaiyenin hüsn-ü cereyanını temin eden, yalnız Cehenem fikridir”¹² diyerek, imanı kavi olan kişilerin hayat-ı içtimaiyeye zararının olmayacağı noktası üzerinde durmuştur. Yine “hariçteki kuvvet tahribatı mânevîdir, imansızlıklardır. O mânevî tahribata karşı atom bombası, ancak mânevî cihetinde mâneviyattan kuvvet alıp o tahribatı durdurabilir.”¹³ diyerek de imanlı vatandaşların ülkelerini dıştan gelecek olan manevi saldırılara karşı da savunabileceğini söylemiştir.

Eğitimin temel esaslarından birisi de sevdirek eğitim vermektir. “Çocukların talimi, ya cebirle, ya hevesatlarını okşamakla olur.”¹⁴ diyen Said Nursi, talebelerin katılımını sağlamayı, benimsetmeyi, istek ve arzularını hareket ettirerek yapmayı hedef almıştır. Bu bağlamda Şerif Mardin “Said Nursi’de dayatma yok, katılım ve müzakere var”¹⁵ diyerek bu noktaya işaret etmiştir. Medresetüzzehra’nın temelinde de bu anlayış vardır. Çünkü tepeden inmeci ve zorlayıcı bir eğitimin faydalı olamayacağı bir gerçektir.

Bediüzzaman Medresetüzzehra’nın faydalarında bahsederken “meşrutiyetin ve hürriyetin mehasinini göstermek ve ondan istifade ettirmektir.”¹⁶ demektedir. Said Nursi’nin çoğu zaman üzerinde durduğu meşrutiyet ve hürriyete sahip çıkacak bireylerin yetişmesini sağlayacak olan bu üniversite, demokrasi ve cumhuriyetin gelişmesine de katkı sağlayacaktır. Gerçek manada bir vatandaş olabilmek için demokrasi ve cumhuriyete sahip çıkmanın gerekliliği günümüzde tam olarak anlaşılmalıdır ve Medresetüzzehra böyle bireyler yetiştirmeyi hedef almıştır.

Mekân ve Bölge Olarak Medresetüzzehra

Bu üniversitenin kurulacağı yer olarak Güneydoğu seçilmiştir. Van, Diyarbakır ve Bitlis’te olmak üzere üç şubeli olarak kurulması amaçlanmıştır.¹⁷ Bunda en büyük etkenin bu bölgenin eğitim yönüyle zayıflığıdır. Eğitim noktasında eksik olan bir bölge, her türlü saldırılara açık hale gelebilecek konumdadır. Eğitimsiz bir bölgeyi ve bölge halkını istediği şekilde yönlendirmek isteyen birileri her daim olacaktır. İstibdatla hüküm sürmeyi, korkuyla insanlardan istediklerini alabilmeyi hedefleyen zorba güçlerin odak

Eğitimin temel esaslarından birisi de sevdirek eğitim vermektir. “Çocukların talimi, ya cebirle, ya hevesatlarını okşamakla olur.” diyen Said Nursi, talebelerin katılımını sağlamayı, benimsetmeyi, istek ve arzularını hareket ettirerek yapmayı hedef almıştır.

12. Bediüzzaman Said Nursi, Gençlik Rehberi, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2017, s.99.

13. Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.846.

14. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.291.

15. www.yeniasya.com.tr/gundem/prof-dr-serif-mardin-said-nursi-de-dayatma-yok-katılım-ve-muzakere-var_408598.

16. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.294.

17. A.g.e., s.290.

*Avrupa, Afrika ve
Asya'nın kalbi,
Ortadoğu'nun
kilit noktası olan
Güneydoğu'da,
çok yönlü bir
eğitim ile bilinçli
vatandaşların
yetiştirilmesi,
o bölgenin
huzurunun
teminatı olacaktır.*

noktası olacaktır. Maalesef ki halen çözülememiş olan bölgedeki sorunlar bunun göstergesidir. Buradan tek çıkış yolunun eğitim olduğu aşikârdır. Bediüzzaman da bu durumdan yola çıkarak eğitimi bu bölgeye medrese yoluyla sokmayı amaçlamıştır.¹⁸ Eğer bu proje vücut bulabilseydi veyahut şu zamanda kurulmuş olsa, günümüzde bölgedeki ve ülkedeki birçok soruna çare olacağı gibi terörün de önüne geçeceği anlaşılmaktadır.

Avrupa, Afrika ve Asya'nın kalbi, Ortadoğu'nun kilit noktası olan Güneydoğu'da, çok yönlü bir eğitim ile bilinçli vatandaşların yetiştirilmesi, o bölgenin huzurunun teminatı olacaktır. Bediüzzaman'ın Medresetüzzehra'ya bu kadar önem vermesinin ve özellikle bu bölgede yerleştirmek istemesinin amacı şimdilerde daha iyi anlaşılmaktadır.

Gerek fennî, gerekse dinî ilimler alan bölgenin insanları, ayrılıkçı görüşlerin kullanmak istediği milliyetçilik, cehalet, korku vs. gibi noktalarda kendini ortaya koyarak, bu durumun önüne geçmiş olur. Bu noktada Said Nursi'nin başından geçen bir olay gayet dikkat çekicidir. Van'da iken bir talebesine Türkler hakkında ne düşündüğünü sorduğunda "Ben Müslüman bir Türkü, fâsık bir kardeşime tercih ediyorum." cevabını alır. Zaman içerisinde İstanbul'da mektepte eğitim almış ve bazı ırkçı hocalarının tesiriyle Kürtçülük damarı şiddetlenmiş olan talebe, "Ben şimdi gayet fâsık, hattâ dinsiz de olsa bir Kürd'ü salih bir Türk'e tercih ediyorum." diyecek duruma gelmiştir.¹⁹ Bediüzzaman bu örnekten de yola çıkarak doğuda hangi anlayışın bu vatan için faydalı olacağını sormuş ve Medresetüzzehra'nın ırkçılık gibi çatışma unsurlarını ortadan kaldıracağını, kardeşlik anlayışını bölgeye hakim kılacağını vurgulamıştır.

Anlaşılabileceği üzere bu bölgede ve bu bölgenin insanına sadece fen ilimlerini okutmak, dini ilimleri eksik bırakmak, maalesef günümüzde olduğu gibi, ayrılıkçı fikirlere yol açacaktır. Bu bölgede birleştirici güç İslam'dır. Bediüzzaman da bu durumu "Milletimiz de yalnız İslamiyet'tir" şeklinde ifade etmiştir.²⁰

Medresetüzzehra'nın Eğitim Dili

Medresetüzzehra'nın eğitim diline baktığımızda bölgenin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde planlandığını görürüz. Yüzyıllardır İslam medeniyeti içerisinde yaşayan bu bölgede, Arapça'nın revaçta olduğu, ortak bir payda olduğu görülür. Bu bağlamda Said Nursi eğitim dili olarak "Lisân-ı Arabî vâcib, Kürdî câiz, Türkî lâzım kılmak."²¹ diyerek Arapçanın Kur'an dili olması sebebiyle kapsayıcılık rolünü göz önüne almıştır. Bunun yanında bölgenin insanların ihtiyaçlarına göre de yerel dil olarak Kürtçe'yi ve devlet dili olarak da Türkçeyi dikkate almıştır. Çoklu bir eğitim diline sahip olan bireylerin bölgenin ve toplumun ihtiyaçlarına ciddi faydalar sağlamaları noktasında kullanışlılığı sağladığı görülür. Ayrıca bu yaklaşım, küresel

18. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.293.

19. Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.844.

20. Bediüzzaman Said Nursi, Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.69.

21. A.g.e. , s.290.

bir dünyanın oluşması dolayısıyla tek bir dille yetinilemeyeceğinin de göstergesi olmuştur. Bu yaklaşım çok yönlü vatandaşların yetişmesini sağlamış olacaktır. Bu dilleri öğrenen ve bölgeyi iyi analiz edebilen bireyler, her noktada faydalı olabileceklerdir.

Günümüzde Medresetüzzehra'nın Yansımaları

Medresetüzzehra bir üniversite ve kurum olarak hayata geçememiştir. Bediüzzaman ve talebelerinin kurulması noktasında ciddi istekleri olsa da bu üniversite kurulamamıştır. Ancak bu düşüncüyü ortaya koyan Said Nursi, kurulamasa da hedefinden vazgeçmemiş, burada verilecek eğitimi farklı alanlarda yapmaya devam etmiştir. Medresetüzzehra, maddi olarak kurulamasa da manevi hüviyeti tesis edilmiştir.²² Bediüzzaman, hayatını talebe yetiştirmekle geçirmiş, binlerce talebe yetiştirmiş, onlarca eserler yazmıştır. Bu yetişen talebeler ülke adına her zaman faydalı bireyler olmuş, sorun çıkardıkları görülmemiştir.²³ Risale-i Nur talebeleri olarak isimlendirilen bu kişiler, Bediüzzaman'ın da deyişiyle Medresetüzzehra'nın şakirtleri olarak asayişe yardımcı olmuşlardır.

Bediüzzaman, yetiştirdiği talebeler ve Risale-i Nur'dan ders alanlar, dini konulara sahip çıkıp öğrenmekle birlikte, fen ilimlerinden de uzak kalmamışlardır. Nur talebeleri sosyal yönden aktif olan ve toplumun içinde faydalı şahıslar olarak görülmekte, Medresetüzzehra'nın günümüzdeki temsilcileri olarak hayatın içinde yer almaktadırlar.

Summary

One of the greatest educational goals of Bediuzzaman, who has an important education understanding, written many books and educated many students, is the university called Medresetuzzehra. Medresetuzzehra is important with its remarkable education understanding and plan. Aiming at studying religion and science, this university will lead to the reconciliation of the madrasa and the modern schools. This university, planned to be established in Van, Diyarbakır and Bitlis, aims to develop both the East and the Islamic world in physical and spiritual sciences. The Medresetuzzehra will also contribute to the level of education of those regions, and will also prevent events such as turmoil, racism and terrorism that may occur there in the direction of the content. In this study, the characteristics of the Medresetuzzehra as a good citizen raising model are going to be discussed.

Keywords

Bediuzzaman, Medresetuzzehra, citizen, education, science and religious sciences, language

22. Bediüzzaman Said Nursi, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2012, s.448.

23. Bkz. Bediüzzaman Said Nursi, Şualar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2005, s.700.